

“ΑΝΤΙΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ” Ο ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑΣ

✘ Η συγκρότηση ενός ευρωπαϊκού αντιμουσουλμανικού κινήματος στην Ευρώπη είναι ο στόχος της ευρωπαϊκής ακροδεξιάς, η οποία το προηγούμενο Σάββατο πραγματοποίησε διαδήλωση στη δανική πόλη Άαρχους.

Οργανωτής της κινητοποίησης ήταν ο Αγγλικός Αμυντικός Σύνδεσμος.

Για την ευρωπαϊκή ακροδεξιά, η συνάθροιση αυτή έχει ένα μεγάλο πολιτικό κεφάλαιο. Για ορισμένα από τα ηγετικά της στελέχη όμως, και ιδιαίτερα για τη **Μαρίν Λεπέν**, υπάρχουν κίνδυνοι.

Πολύ πριν από τις τελευταίες δολοφονίες στην Τουλούζη, η ηγέτης του Εθνικού Μετώπου είχε προσπαθήσει να προσεγγίσει τους Εβραίους. Τον περασμένο μήνα, όμως, ο πατέρας της κρίθηκε ένοχος για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας επειδή δήλωσε ότι η κατοχή της Γαλλίας από τους Ναζί «δεν ήταν ιδιαίτερα απάνθρωπη».

Η Λεπέν θα πρέπει να πάρει τις αποστάσεις της από τέτοιες δηλώσεις χωρίς να αποξενώσει τους ψηφοφόρους του πατέρα της. Ήδη προσπαθεί να συνδυάσει την παλιά της ισλαμοφοβία (ορισμένες περιοχές της Γαλλίας, λέει, τελούν υπό ένα είδος μουσουλμανικής κατοχής) με ένα νέο «φιλοσιωνισμό».

Όλα τα ευρωπαϊκά ακροδεξιά κόμματα χρησιμοποιούν ένα ανάλογο τοξικό κοκτέιλ. Ο Ολλανδός βουλευτής **Γκέερτ Βίλντερς**, ηγέτης του Κόμματος της Ελευθερίας, έχει συγκρίνει το Κοράνι με το «Ο Αγών μου». «Το ισλάμ δεν απειλεί μόνο το Ισραήλ, αλλά ολόκληρο τον κόσμο», ανέφερε το 2010 στο Τελ Αβίβ. «Αν πέσει σήμερα η Ιερουσαλήμ, αύριο θα πέσουν η Αθήνα και η Ρώμη, το Άμστερνταμ και το Παρίσι».

Ο **Φίλιπ Ντεβίντερ**, αρχηγός του ακροδεξιού βελγικού κόμματος Βλάαμς Μπελάνγκ, πρότεινε να υπάρχουν ποσοτώσεις στον αριθμό των γεννημένων στο Βέλγιο νεαρών μουσουλμάνων που επιτρέπονται στα δημόσια κολυμβητήρια. «*Η ισλαμοφοβία*», τονίζει, «*αποτελεί καθήκον*».

Ο ταχύτερα ανερχόμενος ισλαμοφόβος φιλοσιωνιστής της Ευρώπης όμως είναι ο **Χάιντς-Κρίστιαν Στράχε**, αρχηγός του αυστριακού Κόμματος της Ελευθερίας, που συνέκρινε τους ξένους με βλαβερά έντομα και συνεργάζεται με Νεοναζί. Τον Δεκέμβριο του 2010, ο Στράχε ήταν μαζί με τον Ντεβίντερ στην Ιερουσαλήμ για να υποστηρίξουν το δικαίωμα του Ισραήλ να υπερασπιστεί τον εαυτό του.

Ένθερμοι υποστηρικτές του Ισραήλ και πολέμιοι των μεταναστών είναι επίσης το δανικό Λαϊκό Κόμμα και το νορβηγικό Κόμμα της Προόδου.

Όσο για την **Αγγλία**, ο ηγέτης του Αγγλικού Αμυντικού Συνδέσμου Τόμι Ρόμπινσον επέδειξε στην πρώτη δημόσια ομιλία του ένα αστέρι του Δαβίδ. Ένα πανό έγραφε: «*Στην Αγγλία δεν υπάρχει θέση για φασίστες ισλαμιστές που μισούν τους Εβραίους*».

Μήπως λοιπόν οι Εβραίοι έγιναν ξαφνικά η ενσάρκωση της ευρωπαϊκής κουλτούρας, το «εμείς» εναντίον του οποίου οι μουσουλμάνοι μπορούν να παρουσιαστούν ως «αυτοί»; Δεν είναι τόσο απλό, γράφει στην *Gardian* η Αν Καρπφ, συγγραφέας του βιβλίου «*Η επομένη του πολέμου: ζώντας με το Ολοκαύτωμα*». Κατ' αρχάς, ο «*παραδοσιακός*» αντισημιτισμός δεν έχει εξαφανιστεί εντελώς. Στην **Ουγγαρία**, για παράδειγμα, το υπερεθνικιστικό κόμμα Γιόμπικ εξακολουθεί να αρνείται το Ολοκαύτωμα. Και στη Λιθουανία, πολλοί βουλευτές λένε ότι οι Εβραίοι ήταν εξίσου υπεύθυνοι με τους Ναζί για την έναρξη του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Επιπλέον, συνεχίζει η αρθρογράφος, ο «*φιλοσημίτης*» που προσποιείται ότι αγαπάει τους Εβραίους και τους αποδίδει ανώτερη ευφυΐα και κουλτούρα αποτελεί συχνά (αν και όχι πάντα)

μια άλλη ενσάρκωση του αντισημίτη, που τους αποδίδει αρνητικές ιδιότητες: και οι δύο θεωρούν τον «Εβραίο» μια ενιαία φυλετική κατηγορία. Ο φιλοσιωνισμός δεν εκτιμά στην πραγματικότητα την εβραϊκή κουλτούρα, αλλά τον ισραηλινό εθνικισμό.

Πράγματι, δεν είναι δύσκολο να είναι κανείς και φιλοσιωνιστής και αντισημίτης. Ο Νορβηγός εν συρροή δολοφόνος **Άντερς Μπέρινγκ Μπρέιβικ** αυτοαποκαλείται «φιλοσιωνιστής», ισχυριζόμενος ταυτοχρόνως ότι η Ευρώπη έχει ένα σοβαρό εβραϊκό πρόβλημα.

Οι περισσότεροι Εβραίοι, με εξαίρεση την ισραηλινή Δεξιά, δεν έχουν αυταπάτες. Και γνωρίζουν καλά ότι ο φιλοσιωνισμός των ακροδεξιών έχει οπορτουνιστικό χαρακτήρα. «Το μόνο που θέλουν είναι άφεση αμαρτιών από τους Εβραίους για να προσεγγίσουν ευκολότερα την πολιτική εξουσία», λέει ο Ανταμ Πρίμορ, υπεύθυνος διεθνών θεμάτων της εφημερίδας Χααρέτζ.

Αλλά και ο Ρισάρ Πασκιέ, επικεφαλής της γαλλικής εβραϊκής κοινότητας, θεωρεί τη Λεπέν πιο επικίνδυνη από τον πατέρα της.

Πηγή/φωτό: [Tvxs](#)